

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ կէս տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմայն կամբարատան մէջ:

Օտարաբաղաբացիք գիծում են ուղղակի
Тифлиса. Редакция „Мшак“

Կամբարատանը բաց է առևտուան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և սոն օրերից)

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

Գեներալ-ադիւտանտ, գեներալ-լէյտենանտ Յովհաննէս Կաթիւնի ԼԱՉԱՐՅԷՎԻ գաւառները յայտնում են, որ իրանց հասնող հոգիները հոգիները կը բերվի Սոդան լուսին կայարանից Թիֆլիս շաբաթ օր, 23-ին օգոստոսի, 4 ժամին կէս օրից յետոյ, որտեղից կը տարվի Սառուածածնի եկեղեցին, Կուկիայում, Բէյալիան դպրոցի հանդէպուր և խնդրում են հանգուցեալի բարեկամներին և ծանօթներին շնորհ բերել երկուշաբթի օրը, օգոստոսի 27-ին, առաւօտեան ժամը 9¹/₂ յուղարկարութեան հանդիսին զէպի վանքի մայր եկեղեցին:

2-2

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՐԻԻՆ

Բաղաբաղան վերջին անգամը — Ն էր քին տեւութիւն: Նամակ Ալէքսանդրապոլցի: Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: Արտաքին տեւութիւն: Ֆրանսիա: Անգլիա: Նամակ Թիւրքիայից: խառն լուրեր: «Մշակի» հեռագիրներ: — Յայտարարութիւններ: — Տեղեկացոյց: — Բանասիրական: Իսկի սքաղաղ:

ԲԱՂԱՔԱՎԱՆ ՎԵՐՁԻՆ ԱՆՑՔԵՐԸ

Լուի Բոնապարտի մահը վերականգնեց ֆրանսիական բոլոր

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՈՍԿԻ ԱՔԱՂԱՂ (Առաջին մասը)

Անցաւ երեք տարի ևս: Միջազգայն այժմ մեծացել էր, բնական շնորհալի տղայ էր դարձել, բայց նրա վիճակի մէջ մի առանձին փոփոխութիւն էր եղել: Մտաւորապէս հինգ տարի կը լինէր, որ նա ծառայում էր Մասիսեանի թէ տանը և թէ խանութումը, և ամենապազ գործակատարներից մէկը կարելի էր համարել նրան, բայց տակաւին ոչինչ վարձատրութիւն չէր գտել, թէ նրա հօրեղբորը, Աւետ ապօրը, խոստացել էին, թէ խանութի աշակերտ դաստիարակ յետոյ ուսման կը նշանակեն: Միջազգայն լին դեռ անընդունակ էին համարում շատ բաների մէջ. նա երբեք չէր կարողանում սովորել, թէ որպէս պէտք էր հասկանալ զարթոյն և որպէս պէտք էր հասկանալ զաւարտ: Վաճառականները առանձին նշանակաւորութիւններ ունեն, որպէս աւազակները ունեն արդ օթ և ան լեզու: Վաճառականի ճարտարութիւնների գաղտնիքը ըմբռնելու համար, վաճառականի արդ օթը ստորերը համար, պէտք է տեսնել, որ Միջազգայն լուրեր որ անընդունակ էր: Նա դեռ չէր գիտէր, թէ որպէս պէտք է արշիւնը պարտացնել, որ, օրինակ, 10 արշիւն երկայնութիւն ունեցող կտարը կարելի լինէր 11-ի հաւասար դուրս բերել: Նա դեռ չէր գիտէր, թէ կշիռների և չափերի մէջ ինչ տեսակ խարդախութիւններ պէտք էր բանալիներ: Եւ այս էր պատճառը, որ նրան անդադար լսել էր տալիս աղայի յանդիմանութիւնները: Գլխարկ, դու մարդ չես դառնալու... Այդ բոլորը նա ոչ թէ չէր վերաբեր, ոչ թէ չէր կարող կատարել աւելի լաւ և աւելի ճարտարի կերպով, քան թէ միւս գործակատարները, բայց ստույգ էր, զգուշ էր, անբարո-

զոյների միապետական կուսակցութիւնների յոյսերը: Օրինականները մինչև անգամ յոյս ունեցան վերականգնել «Լատուսային իրաւունքի» պետութիւնը և կոմս Համբորին բարձրացնել ֆրանսիայի գահի վրա: Լրագիրները հայտնում են, որ օրինական կուսակցութիւնը նորերում մի ժողով ունեցաւ որին ներկայ էին կոմս Համբորի հաւատարմատարները: Այդ ժողովը խորհրդածութիւնները այն հետեւանքի են հասել, որ առժամանակ օրինական կուսակցութիւնը չէ կարող յաղթող հանդիսանալ և որ աւելի լաւ է սպասել յաջող հանգամանքներին: Երկուսն ներկայ գրանվող օրինական կուսակցութեան մի բանի անդամներ առաջարկել են յեղափոխութիւն գործել և գիւղական բնակիչներին ոտքի կանգնեցնել, ի նկատի ունենալով, որ գիւղական հասարակութիւնը այ-

ժրմ չափազանց անբաւական է կառավարութեանց ֆերիի օրէնքի նախագծի պատճառով, բայց կոմս Համբորի հաւատարմատարները չեն համաձայնեցրել: Կոմս Համբոր ինքը լաւ հասկանում է, որ եթէ այդպիսի փորձ անգամ անուէր, նա անաշող վախճան կունենար: Մինչև անգամ միւս միապետական կուսակցութիւնները հակառակ կը լինէին, որ կոմս Համբոր բարձրանար ֆրանսիայի գահը: Լրագիրները հաւատացնում են, որ իրան կոմսին այդ հանգամանքը շատ լաւ յայտնի է և ինքը չէ ցանկանում ֆրանսիային տիրել, այդ է պատճառը, որ նա այդպիսի յամառութեամբ պաշտպանում է սպիտակ դրօշակը: Լատուսային միմիստր կոմս Անդրաշի հրատարականի լուրը հաստատուեցաւ: Լատուսային կառավարութեան պաշտօնա-

կան լրագիրներից մէկը տպել է կոմս Անդրաշի խօսակցութիւնը իր աշխատակիցներից մէկի հետ, որի ժամանակ կոմս Անդրաշի մեկնել է իր հրատարականի պատճառները: Կոմս Անդրաշի հաւատացրել է այդ լրագրի աշխատակցին, որ նա հրատարակում է իր հիւանդութեան պատճառով և ֆրանց-Յովսէփ կայսրի կամքի հակառակ: Այդպիսի բացատրութիւնը ինքը մինիստրը անբաւականացուցիչ է գտել և ակնարկել է Աւետար-Ունգարիայի արևելեան քաղաքականութեան վրա: Կոմս Անդրաշի հաւատացնում է, որ իր պաշտօնից հեռանալուց յետոյ էլ նա կառավարողի աւտորիական կառավարութեանը:

յակնութիւն էր համարում: Բնականից պարզ և չը փոխանց գիւղացի տղան, մի բարի բնատուր հանդիպելով Ստեփանի նման աղին պատանուն, նրա աղիցութեան տակ, աւելի զարդացաւ, աւելի մաքուր բնաւորութիւն ստացաւ: Լատուսային օրինակ յաղթող խառնարանը հօրը Միջազգայն կրթութեան վերաբերութեամբ: Ստեփանը այժմ Մոսկուայի համալսարանի բժշկական մասնում ուսանող էր: Միջազգայն երբեք չէր կարող մտանալ այն տխուր գիշերը, որի առաւօտը պատանին պիտի ճանապարհ ընկներ: Նա գրկվում էր մի լաւ բարեկամից, որ շատ անգամ միմիստրի էր նրա կենսակիցը, որ շատ անգամ ներշնչել էր նրա մէջ այնքան բարի մտքեր: Նա նստած իր ողորմելի խուղի մէջ անբուն սպասում էր մի անգամ ևս տեսնել նրան իր մօտ, մի անգամ ևս լսել նրա խօսքերը: Յանկարծ Ստեփանը ներս մտաւ, բերելով իր հետ մի փոքրիկ արկղիկ. զբոյժ անմար է, Միջազգայն, սասց նա, գրքեր են, դու այնքան սովորել ես, որ կարող ես կարդալ, և հասկանալ, կարդալ և շատ կարգաւ այդ գրքերը: Միջազգայն ուրախութեամբ ընդունեց թանկագին ընծան, և այն օրից գրքերի արկղը թագրել էր իր խուղի մէջ, և շատ անգամ ամբողջ գիշերներ անց էր կացնում ընթերցանութեամբ, թէ և շատ բան չէր հասկանում: Մասիսեանի խանութի ծառայողները մէջ Միջազգայն միայն էր, որ պանդուխտ էր, միաները քաղաքում կամ ծնողներ կամ աղջականներ ունէին և գիշերները իրանց տներն էին գնում: Նրանք միայն խանութի հետ գործ ունէին և ազատ էին աղայի անային ծառայութիւններից: Այդ հոգը մնացել էր Միջազգայն վրա միայն, թէ և նա այժմ բնական բարձր էր մի հասարակ սպասաւոր լինելուց, և այն ստոր ծառայութիւնները, որ նրան անել էին տալիս, մինչև անգամ վրաւորական էր նրա համար: Տիֆլիս Մարիամը շատ անգամ անել էր իր անունին, որ մի նոր սպասաւոր վարձ է Միջազգայն ազատ մնայ տնային ծառայութիւններից բայց միշտ նրա խնդիրը մնացել էր անկատար, ստանալով աղայից մերժողական պատասխան. «Ես մեքիջայ հայ չունեմ, որ նրան ուսուցանեմ, հողին չի դուրս գալ, թող տան բանն էլ անէ, դուքանի բանն էլ»:

շատ թանգ էր նստում: Չը նայելով իր վրա բարդված անտանելի աշխատութիւններին, այն օրից, որ նա մտել էր Մասիսեանի տունը, և օրից ան յետ էր հինգ տարի,—այնքան տարվայ ընթացքում նա ոչ միայն կոպէկ փող չէր ստացել աղայից, այլ նրա համար մի նոր հազուատու ևս չէին կարել տուել: Նա դեռ ևս հազում էր տան հետքերը, որ տիկին Մարիամը կարկանդակ յարմարացնում էր նրա համար: Բայց նա խանութում ստացած «չաղիրդանանից» *) հինգ տարվայ ընթացքում յետ էր գցել մի փոքրիկ գումար, որ հանում էր քան ընդուն, և այդ փողերով կարել էր տուել իր համար մի ձեռք հազուատու, որ դեռ միանգամ ևս չէր հազել, և այն հազուատու չէր երևացել աղայի աչքին, այլ ծածուկ պահում էր, որ զատկին իրանց գիւղը գնալու ժամանակ հանէր: Մասիսեանը առհասարակ սիրում էր իր գործակատարներին վատ հազված տեսնել. նրա կարծիքով հազուատու մերկութիւնը ծածկելու համար էր և ոչ թէ վայելչութեան համար: Եւ մաշված հազուատու գործակատարը միշտ վայելում էր նրա առանձին հաւատարմութիւնը. փողը դարձել էր մացող է, նկատում էր նա: Բացի դրանից, իր անձնական ծեսի տեսակետից կռուելով ամեն ուրիշ մարդու վարմունքը, նա խիստ անվայել էր համարում տեսնել մէկին, որ հետեւում է նորաձեւութիւնների, որ իր վրան—գլուխը զարդարում է, քանի որ ինքը, աղան, այնքան մեծ հարստութեան տէրը, երբեք չէր փոխում իր հազուատի ձեւը, որպէս չէր փոխում իր մարմնի կաշին: Մասիսեանի ճաշակին այն աստիճան սովորել էին գործակատարները, որ ամեն կերպով աշխատում էին յարմարել նրանք, ուրիշ քաղաքներում գեղեցիկ հագնուում էին, շուրջ ապրում էին, ոսկի ժամացոյց էին կրում ոսկի շղթայով, կառքերով էին զբօսնում,—բայց երբ պատահում էր վերադառնալ աղայի մօտ հայելի կամ մի ուրիշ գործի համար, բոլորովին կերպարանափոխվում էին, և յայտնվում էին մաշուած հազուատուով, ողորմելի-խոնարհական դէմքով և հին քոչերով: Մասիսեանը այն բնաւորութիւն ունէր, ինչ ուղում ևս, արա, միայն նրա աչքը չը տեսնէ: Ամեն բան նրա մէջ յաջողութեամբ, *) «Շ ազգիրդ անայ» նշանակում է այն փոքրիկ ընծան, որ լինում է մի քանի կոպէկներով, որ ստանում են խանութպանների աշակերտները:

և մինը միւսին համապատասխանող օրէնքերով էր գնում. նա, որպէս չէր փոխում իր հին տան շինուածքի ձեւը, որպէս չէր փոխում իր ընտանիքի կազմակերպութեան ձեւը, որպէս չէր փոխում իր խանութում ընդունված առևտրական եղանակի ձեւը,—այնպէս էլ չէր փոխում իր հազուատի ձեւը: Կա անարժեքութեան կատարելա յատկանիշն է: Մի մարդ, մի ժողովուրդ և վերջապէս մի ամբողջ ազգ, երբ շուտ-շուտ է փոխում իր հազուատի ձեւը, այնպէս էլ շուտ փոխում է իր հասարակական կենսակի ձեւը: Միջազգայն նոր հազուատու ունենալը թէ և մի գաղտնիք էր, բայց տան մէջ շատերը գիտէին. գիտէր տիկինը, գիտէին և նրա երկու աղջիկները Գասիանէն և Հովսիսիանէն: Այդ երկու անմեղ արարածները այժմ բնական փոխվել էին. Գայանէն էլ չէր հազում, առողջ էր, միայն տարիների հետ որքան նրա արտաքին կերպարանքը պայմանակալում էր, այնքան նրա բնաւորութիւնը, հոգեկան յատկութիւնները գեղեցիկ կերպարանք էին ստանում: Հովսիսիանէն, ընդհակառակը, ձեւակերպվել, սիրունացել և մի նազուկ օրիորդի դէմք էր ստացել, բայց նա մնացել էր դարձեալ ծայրող, դարձաւ արհամարհող և մի և նոյն հպարտը, որպէս էր միշտ: Հպարտութիւնը յատուկ է սիրուն աղջիկներին, թող որ տանիցը սիրում էին Միջազգայն բացի Հովսիսիանից. նա դեռ պահպանել էր իր ստույն յարաբերութիւնները զէպի գիւղացի առաջի բոթիթը, որի առաջին տարիների կենսակց պատմում էր շատ և շատ ծայրահասակ պիղծողներ, երբ նա անկիրթ, անխորձ և անտալ յայտնուեցաւ նրանց տանը: Բայց Հովսիսիանէն արում և մինչև անգամ վրաւորում էր, երբ Միջազգայն նրա կատակներին պատասխանում էր իր արհամարհական ուրիշներով: Եւ ճան աղջկայ սերը զէպի տան սպասաւորը շատ անգամ սկսում էր կատակներից: Ծաղրել, ստել և պախարակել, դրանք մի տեսակ ցոյցեր են, երբ դժուար էր համարձակ ստել. «Ես սիրում եմ քեզ» կամ «Եղու ինձ դուր ես գալիս»: Բայց Միջազգայն այնքան հասած էր, որ չէր կարող չը նկատել Հովսիսիանի փոքրիկ խորամանկութիւնները, և երբ ստանութեամբ էր վերաբերվում զէպի նրա կատակները, միշտ լսում էր այսպիսի խօսքեր. «Ինչ-

Հարցը, զա պէտք է որ փոքր ինչ էլ օտար երկրներին հետաքրքրէ. զա մի հուշակաւոր հարց է, որ յանձնված է ամբողջ երկրի խորհրդին, և այս երկրորդ անգամն է որ զա ներկայանում է Ֆրանսիայի ընդհանուր ժողովրդի դատաստանի առաջ:

Նահանգական ընդհանուր խորհրդարաններն անխնջ կերպով աշխատելով մի արդարաբար փճիւն տայ այս գործիան հանգուցաւոր հարցին, մի և նոյն ժամանակ նրանք անտես չեն անում և իրանց միւս աշխատութիւնները: Ժողովուրդը թէ լրագրութիւնը մի առանձին գործնաբար է նայում քաղաքականութեան այս անորոշութեան վրա. մի ուրիշ անգամ այսպիսի նշանաւոր հարցերի քննութիւնները լեռներ կը դրոզեցնէին, իսկ այժմ հազիւ թէ զա շարժում է հասարակական կարծիքը. այս ձև վարմունքը այն էլ քաղաքական ինդիկներին մէջ, զա բոլորովին Ֆրանսիական չէ:

Մնչպէս ասացինք նահանգային ընդհանուր խորհրդարանները միայն Ֆերրիի կանոնադրութեան ծրագրով չեն զբաղված, նրանց բացի այդ զբաղեցնում է և մի ուրիշ հարց, որը ոչ պակաս նշանաւոր և հետաքրքիր է ամբողջ երկրի համար. զա դատաստանական վերանորոգութեան հարցն է. այս հարցը երկար ժամանակ զբաղեցնում էր պետական գործողներին ուղարկութիւնը, բայց այժմ, երբ նրանք այնքան չարաքովիւց յետոյ չը կարողացան հասնել իրանց նպատակին, նրանք այժմ այդ հարցը ենթարկեցին հասարակական կարծիքին. տեսնելք թէ հասարակական կարծիքը ինչ եղանակով ինչ կը տայ այս կնիւնտ հարցին:

Փարիզի «Grand Hôtel» հիմնարկութիւնը գնահատուց 19 միլիոնի և ծախվեց 21 միլիոն երեք հարիւր վաթսուհին հազար Ֆրանսիկով:

Վարդինգտոն այս օրերս կընդունի Ռուս միւնիսթի արտաքին գործերի միւնիսթր պ. Բօհրէսկիւնին, որը կելի է խորհրդակցելու նրա հետ խորայնական հարցի մասին:

Ալլէի նահանգի պատգամաւոր պ. Վօրնիլ, որ այժմ խորհրդի նախագահ ընտրվեց, նահանգական ընդհանուր խորհրդարաններին նիստերին սկսվելուց առաջ մինչև անաւոր ձառ խօսեց, չը նայելով այդ ձառի բոլոր զեղեցիկութեանը, մեզ անհար է մէջ բերել նրա ամբողջութիւնը, միայն մենք կաշխատենք զոնէ մի քանի տեղերից համառօտաբար քաղաւածք անել:

«Ուղիղ վեց ամիս է, ասաց նա, որ հասարակական կարծիքը գլխաւորապէս յուղված է բարձրագոյն ուսման վերաբերեալ ընդհանուր հարցերով: Նորերս ժողովրդական լուսաւորութեան միւնիսթրը յայտնեց թէ շուտով մի օրէնք կը հրատարակվի, որը կարգի կը դնէ ուսման բարձրագոյն ուսման աղաւաղված հարցը: Սա մի ուրախալի լուր է. իսկ Ալլէի համար սա աւելի քան թէ ուրախալի է. Ալլէի համար այս լուրը անհրաժեշտ պահանջ է—Ալլէի համար, ուր 7-8 հազար երեխաներ գրկված են ամենատարական ուսումից անգամ:

«Ընդ այս բաները նոյնչափ հասկանում էք, որչափ և ես, որովհետեւ ասածիս կատարեալ ապացոյց է այն, որ զուր զեռ անցեալ ապրիլին մի առանձին ուղերձով պաշտպանեցիք ժիւլ—Ֆերրիի առաջարկած օրէնքի ծրագիրները. մանաւանդ, ես լաւ յիշում եմ, որ զուր մի առանձին ուղարկութեամբ էլք պաշտպանում առաջարկված ծրագրի այն յօդուածը, որ ձգտում էր զբիւլ զանազան ուխտի միաբանութիւններին ուսում տալու իրաւունքից և որ ձգտում էր առհասարակ հեռացնել այդպիսիներին ուսումնարանական հիմնարկութիւններից և երեսասարգութեան առաջնորդելու ասպարէզից: Պարոններ, ես այժմ ձեզ եմ թողնում տալ և չը տայ ձեր հասանութիւնը այս օգտակար օրէնքին, որը ձգտում է վերջ տալու այն թունաւոր հա-

կառավարիչներին, որոնք զոյւթիւն ունեն, և որոնք պատրաստվում են անպաշտում աւելի ևս թունաւոր կերպով շարունակել Ֆրանսիական ծաղիկ երկուսարդութեան երկու հակառակ կուսակցութիւնների մէջ: Վերջացնելով իմ խօսքերս, ես ձեզինքն վստահանում եմ ինդիկներ, և այդ միշտ յօգուտ այն հասարակութեան, որ բաղաւորացրել է ինձ իրան ներկայացուցիչ ընտրել, որ զուր մանաւանդ առանձին ուղարկութեամբ պաշտպանէք Ֆերրիի օրէնքը 7-րորդ յօդուածը, որը, յուսով եմ, վերջ կը դնի շուտով այն մեծ դատին, որ Ֆրանսիական հանրապետութիւնը բացել է իր հարազատ որդոց հասարակական կարծիքի արդարադատութեան առաջ:

ԱՆՊԻՍԱ

Վապից դէպի Պլիմուտ լողացող Dublin-Castie անունով նաւի վրա ճանապարհորդներին թուում հասաւ Անգլիա և լորդ Վիլլիամ Բէրէսֆօրդ, որ զուլուններին դէմ մղված մեծ ճակատամարտից յետոյ առաջինը եղաւ, որ թափանցեց Ուլիւնդի: Պատերազմի վերաբերութեամբ նրան ուղղված հարցուփորձին, լորդը պատասխանեց, որ նրա կարծիքով պատերազմը վերջացած պէտք է համարած. և կի՛ն տեղի էլ ունենան մի քանի թիւթ և կուխներ, զրանք միայն փոքրիկ կուսակցական կուխներ կը լինեն: Զուլունների առաջնորդների մեծ մասը արդէն յայտնել են իրանց հպատակութիւնը. իսկ ինչ կը վերաբերի Յէտիվոյին, առաջինը նրա անհնազանդութիւնը վտանգաւոր չէ կարող համարվել, և երկրորդ նա չէ էլ կարող երկար այդպէս ազատ շրջել, որովհետեւ անգլիական կառավարութիւնը բաւական շրջուցիչ զուժար է նշանակել այն անձին, որ նրան ողջ կամ սպանված կը ձերբակալէ...

Տեսնում էք, ընթերցող, թէ լուսաւորված Բրիտանիայի հանձարեղ (!) քաղաքականութիւնն ինչ տեղ է հասնում, որ նա ահագին գումարներ է փնտրում մայրնի գաղանի նման հայածել այն մարդուն, որ մարդկութեան ամենատարբէ պարտականութիւնն է կատարում, և որի բոլոր յանցանքը կայանում է նրանում, որ նա պաշտպանում է իր հայրենիքը...

Մենք շատ կը ցանկանայինք իմանալ թէ այս դէպքում ո՞ւմ վարմունքը աւելի սուրբ ու արդարաբար է...

Ամաչում ենք մտածել որ այժմ էլ զեռոյժը արդարադատութիւն է համարվում...

Սիր Գարնտ—Վօլքէյ մի քանի գործախմբի է ուղարկել Յէտիվոյի դէմ վճռական հարուած տալու, և այդպէսով խողաղացնելու վերջով մտքերը:

Լօրդ Բէրէսֆօրդ աւելացրեց, որ կի՛ն նահանգված չը լինէր, որ պատերազմը վերջացած է, նա երբէք չէր թողնի պատերազմի բեմը:

Յամբը իջնելու ժամանակ Վալիսի իշխանը և Կլիմբուրդի դուքսը Osborne անունով թաղաւորանաւով դիմաւորեցին նրան: Թագուհու մի առանձին հրամանով լորդ Բէրէսֆօրդ մի պատերազմական նաւով պէտք է ուղևորվի Վօլքէյ:

Վապ—Տէօնի կանայք անթաւաւ ծաղիկներին հիւսած մի անմահ պտակ և մի վշտակցական աղբէս են ներկայացրել նախկին կայսրուհի Էօփէնիին. լորդը նրանց անձամբ կը ներկայացնէ սգաւոր կայսրուհուն:

Կլիւրան քաղաքում մի հետաքրքիր խոսվութիւն է ծագել: Ս. յգ քաղաքից գրում են «Daily Chronicle» լրագրին, որ այնտեղի ջերմեռանդ կաթօլիկ արեղաները, յայտնի չէ ինչից զբղված, յարձակվել են Կլիւն անունով մի բողոքականի ասն վրա, քարերով կտորտել են նրա ասն բոլոր դռներն ու պատուհաններն, այնպէս, որ պօլիցիան միջամտելով հազիւ յաջողացրել է վերջ դնել կատաղի քահանաների բարկաշատական ցամաքը:

ՆԱՄՈՒԿ ԹԻՒՐԳԻԱՅԻՑ

Կ. Պօլիս 11 օգոստոսի

«Հայոց զուլուն բռնիկը է» այսպէս կը խօսեն Կ. Պօլոս օտարականներն և թիւրքերն. որ նոր կուռի լուր նոր: Հայաստանի գաւառներն, հայ ժողովուրդը կամ անգղական իշխանութեան հետ կամ իւր առաջնորդին հետ անպատճառ վէճ մը ունի. արիւնասեղութիւնը օրակարգ է: Կ. Պօլիս այ քիչ չաա հայ ժողովուրդը անհնազարտ է. և ոտտիկանութեան նախարարն կը յայտարարէ իւր բարեկամաց թէ մինչև որ մի քանի հարիւր հայեր չը կարիէ և չը կարէ այս ժողովուրդը հանաքարտե վիջ չունի, և կը համարձակի նաւամատոյցի մը վրայ իսկ այս յանդուգն խոստովանութիւնը անել, երբ կը ձեռքաւակէր արաբներն կրող հայերն:

Բայց երբ յուզմունքն ազգային ինդրոց նկատմամբ է, շատ անգամ ցաւալի կերպարանք մը կառուցու և ժողովուրդը շատ անգամ կը մոռնայ իմաստուն կերպով գործելու եղանակն: Կ. Պօլոսյ բաղմանայ թաղի մը, Ռակիւզարի բնակիչներն իրենց քարոզիչ վարդապետի պատճառաւ երկու մասի կը բաժնուին. Պատրիարքարանի հրահանգաց չեն անար. եկեղեցոյ մէջ անվայել ընթացք կուսենան, թաղական խորհուրդը կը զանակոծեն, մինչև որ թիւրք ոտտիկանութիւն կը միջամտէ և կը հանդարտեցնէ: Մի քանի օր վերջը մէջիլ, սերասապի, Կ. Պօլոսի ժողովրդի բաղմունքին մը քաղաքական և կրօնական ժողովը ժողովաւորեցին կը բռնաբարէ. իզմիրլան հեռանալը կը պահանջէ, մէջի տիրացու Յակոբի արձակուիլն, բանտարգելոց ազատութիւնը (անուղղակի ցոյց մը կառավարութեան դէմ). անխտնեմ ժողովականի մը պատճառաւ ինդիկն կը մեծնայ, ապակիներն կը կտորտեն, իզմիրլան կիսամեռ կիցայ մարած, և իրիտանի միջամտութեամբ ժանր հետեւանաց առաջն կանուտի: Քաղաքական ժողովը պահ մը հրաժարական տալ կուղէ, բայց այդ որոշումը ետ կը թողուի: Ազգ. ընդհ. ժողովոյ գումարման օրն մերձ էր. հրաւերներն իրիտան էին. ժողովրդային ճնշման մը երկիւղի ունեցան յանկարծ, պատրաստութիւն չէր տեսնուած. ժողովոյ օրն, օգոստոսի 3, պաշտօնական յայտարարութիւն մը կը ծանուցանէ թէ արտաքոյ կարգի պատճառաւ լնդհ. ժողովը գումարման ի շարքի յետաձգուած է. յաջորդ շարքի հրաւերագրեալ մէջ կը գրուի հաս թէ Ս. Պատրիարքը, ներկայ պիտի գտնուի նաւին: Երէկ խուսն բաղմունքին մը Վալաթիոյ եկեղեցին գրաւած էր, ժողովականք տուաւր միծամանութեամբ ներկայ էին: Ատեանը կը բացուի ընդ անտեսակցութեամբ Ստիփան—բաշայի, հոն են Օտան, Վերվիչն, մէջից, սերասապի և այլն, հայոց մէկ հանրագիրն է նկատի կառուել: Երբ հանրագրով կը պահանջին որ ազգին ներկայ տարտամ միճակին վերջ մը արուի. Պատրիարքը իւր ամիտուն վերադառնայ. Պատրիարքն կը դիմադրէ առարկելով իւր սկար միճակն և բարեկարգութեանց յապաղումը, ժողովը կը դիմադրէ իւր Պատրիարքին. երկար միճաբանութիւնք, ուր Նուստֆեան, Օղեսն, Վերվիչն գեղեցիկ կերպով կը խօսին: Պատրիարքը գործը ժողովոյ կը յանձնէ: որտեղիցս ժամանարութեամբ կերթայ կը վերադառնայ Ներսէս այն ամիտուն որ վեց ամիսներէ յետոյ թափուր մնացած էր. ընդհանուր դոտնաւորութիւն կը տրիէ. Մատթէտ սրբազանի շնորհակալութեան քուէ կը արուի, որ իւր պատճառաւորութեան միջոցին շատ խոնհմ և լաւ կերպով ազգային ներքին գործերն մտասկարտարեց: Բարեկարգութեանց մնայուն յանձնաժողովն հրաժարական կուտայ և կընդունուի: Պատրիարքի կը յանձնուի իւր ուղած անձերու հետ միասին կարդաղել այդ ինդիկներն. հանրագիրն ներկայ տարարողք պահանջած էին պ. Փափաղեանի և պ. Գրիստոսոյրի ժողովէն մերժուիլը. բայց այդ արդարոց պահանջումը չընդունուեցաւ: Յետոյ ժողովն պիւնէի ինդրով զբաղեցաւ և ատեանը փակուեցաւ: Շատ նշանաւոր նիստ եղաւ. անխնայանութեան գահասին մերձ էինք, տեսնելք փրկուեցանք թէ ոչ. Պատրիարք արիւթեմէ կախում ունի:

Տիւրքակաների առաջնորդ ֆիլիպպոս Կալիկոպոս, որ Պօլիս հասաւ, ժողովոյն ներկայացոյց մի բողոքագիր ընդդէմ ազգ. վարչութեան որ անփրանի զինքն Պօլիս բերել տուած է, երբ ի Տիւրքականեր կենտական ինդիկներն կը յուզուէին: Բողոքագիրը նախաձեռնութեան դիմախ իրիտանեցաւ. կը ցաւալիք որ Ազգ. վարչութիւնը, հակառակ Պատրիարքի խորհրդին որ ֆիլիպպոսի Տիւրքանակերտ մնալը կուղէր, ֆիլիպպոս Կալիկոպոս իւր պաշտօնատեղէն հեռացոյց. հասարակաց կարծիքն ֆիլիպպոսի նպատաւոր կը թուի:

Հալեպէս, Լոնդրայի «Daily News» ի թղթակցի տուած տեղեկութիւններն կը հաստատուն «Մշակի» մէջ տուած տեղեկութիւններն Չէյթունցոյ

նկատմամբ, թէ լեռներն քաչուած տաճկական զօրաց վրայ յարձակելու պատրաստ են. մեր թիւրքերն «Daily News» ի այդ թղթակցութիւնը հրատարակելով կը պարտաւորեն տարակոյս յայտնել: Կասն թէ Նուրեան հրաժարական տուած լինի 3 օր առաջ լեցնելք թէ Պապիկ իշխանը յարձակել է Չէյթունի մէջ գտնվող թիւրք զօրաց վրայ. սպաններ ու վաներ է զանոնք. թիւրքներն ու զէնքերն առած է. բանտերն բացել և արձակել է իւր ընկերներն. սակայն զժողովարար իւր եղբայրը Չէյթունի բանտերուն մէջ չէ գտեր: Թէպէտ և հաստատում աղբիւրներէ ստացանք այս տեղեկութիւններն, բայց ստուգութեամբ դեռ չենք կնար կրախաւորել. յուսովք թէ Եւրօպական թիւրքերն աւելի լոյս տան. Սալիդ—բաշա, Չէյթունի նոր քովտէրն անպարանօք մեկնեցաւ ի Չէյթուն:

Անցեալ շաբաթ «Levant Herald» մի հեռագիր կը հրատարակէր թէ 23 քիւրդ պէյեր դարձեալ պարտուր են յԱլպանիա: Գժարաղաբար Levant վեց ամսուան համար խափանուեցաւ կառավարութեան կողմէ, եթէ ոչ այս երեկոյ որ շաբաթ է, դարձեալ Տիւրքականերէն հեռագիր մը կը հրատարակէր 23 նոր քիւրդ պէյերու պարտանաց նկատմամբ:

Յ. Գ. Մինչ կը կարծէինք որ երկուշաբթի աւուր թղթատարով նամակ պիտի խրկեմք, իմացանք որ ֆոթիի ճանապարհը բացուել է, ուստի շուտով տոյն համառօտ տեղեկութիւններն հարդրեցինք շաբաթ մը չուշանալու համար:

Նամակ փակելու միջոցին ինձ կը հաղորդեն թէ Իզմիրի Ալքալադա Արաբաւտեանը (որ բամբակի ու աֆիօնի դնին գրաւառ լեզուաւ կը ծանուցանէ) երկար ու կի՛տ յօդուած մը հրատարակել է «Մշակի» դէմ:

Հայկակ

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Գօկտեր Գրիգոր Ա. ր ճ ո ռ ը ու ռ զաւախօսութիւնը թիւրքաց հայերի անտեսական գրութեան վրա, թարգմանվեցաւ գերմաներէն լեզուով և տպուեցաւ Ս. Պետերբուրգում առանձին բրօշուրով «Die Oekonomische Lage der Armenier in der Türkei» թարգմանողը մեր բարեկամ մի հայ բողոքական, պ. Ա. Ամիրխանեան է: Բրօշուրը տպուած է զիտութիւնների կայսերական Ակադեմիայի տպարանում: Այդ բրօշուրը արդէն ուղարկվեցաւ արևմտեան Եւրօպայի քառասուն ամենանշանաւոր լրագիրներին, նոյնպէս բուսաց մարաքաղաքներին և թիֆլիսի լրագիրների ու առաջադիւնների խմբարկութիւններին: Մենք մեր խմբագրութեան մէջ միայն մի նաո ունենք այդ բրօշուրից: Գինը նշանակված է 25 կօպէկ:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԵՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 օգոստոսի: «ПРАВИТ. ВѢСТН.» լրագիրը հարողում է, որ Կայսրը այսօր կէտրից յետոյ ժամը 1-ին Մեծ իշխան Սերգէյ և Պափէ Ալէքսանդրովիչներին և Գլխորդի Կոնստանտինովիչի ուղեկցութեամբ Վարչակցից հասաւ Ալէքսանդրովի կայսրաներ. ժամը երեքին նոյնպէս հասաւ և Կերմանիայի Կայսրը, որին Պետերբուրգի Ֆրիդրիխ—Վիլհելմ III թագաւորն անուն կրող զրէնադէրեան գնդի պատուաւոր թիկնապահ զօրքի զուլս անցած, դիմաւորեց Քաղաւոր Կայսր նոյն իսկ կայսրանում:

ՓԱՌԶ, 23 օգոստոսի (4 սեպտեմբերի): Մասնաւոր տեղեկութիւններն նայելով Ստոկհօլմից Նօրվէնշտելիի առաջնորդութեամբ ուղևորված շվեդական արշանները, յաջողութեամբ կատարելով հիւսիսային ճանապարհորդութիւնները, հասաւ Սապօնիա:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 23 օգոստոսի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շքանի արժէ 94 ռ. 75 կ., երկրորդ 93 ռ. 25 կ., երրորդ 93 ռ. 75 կ., չորրորդ 93 ռ. 50 կ., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսակը արժէ 232 ռ., 5 կ., երկրորդ 233 ռ., 75 կ., աւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակը արժէ 92 ռ., երկրորդ 911/8 ռ. երրորդ 92 ռ., ոսկի 7 ռ. 86 կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լձուրօնի վրա արժէ 2415/16 պէնա: Տրամադրութիւնը ամուր է:

Խմբագիր—հրատարակիչ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԻՐՈՒՆԻ

